

ఆంత్రజ్యోతి

ANDRAJ YOTHI

వె (Price) : Rs. 6.50

విజయవాడ నీల్**

గురువారం | 5-11-2020

Vijayawada | Hyderabad | Mahaboobnagar | Tirupathi | Visakhapatnam | Anantapur |

బుకీల లెక్క

301

బిట్టుతో బైదెన్ గెలుపు

అంచనాలవీ..

మొదట బైదెన్ గెలుపురాణి, తరువాత ప్రంప్రం విజయమని చెబుతూ వచ్చిన ఒక్కిలు ఇప్పుడు బైదెన్ కైలునించేమన్నారు. స్థిరిగి రాష్ట్రాల్లో అధిక్యతును బట్టి వారీ విరుద్ధమానికి వచ్చారు. ఒక్క జార్మానులో ఏమహాసౌయులై మిగిలిన ఐదు రాష్ట్రాల్లో స్వాల్పమైనప్పుడే బైదెన్ అధిక్యత అస్తుది వారి వాట. నారి రెట్టు ప్రకారం - 301 లెక్కిర్చే ఇట్లలో బైదెన్ వెగపచ్చు. జార్మానులో అయిన ప్రంప్రం కంటే 2.3 శాంతం ఇట్లలో వెంచచద్దరు. ఒక్కిఎ అర్థాడి 16 బిట్టుమా ప్రంప్రం వేసినా బైదెన్ బలం 270 కంటే ఎక్కువే ఉంటుంది ఒక్కిలు.

ప్రతినిధుల సభ దెమోక్రాట్లుదే!

189 స్థానాల్లో విజయం.. లపజ్జకస్తు 181 సీట్లు
సాధారణ మొజాలటీ 218.. సెనెట్ లోస్సి పోర్చులో
స్ఫోల్ అభిక్రూతి లపజ్జకస్తు పాట్లో

12

అ నలుగురూ మళ్ళీ గెచిచారు

- ప్రతినిధుల సభకు అమీ బొరా, రో ఖన్నా ఎన్నిక
- ప్రమీలా జయపాల్, రాజు కృష్ణమూర్తి కూడా
- దెమోక్రాటిక్ పార్టీ తరపున విజయం
- గెలుపు బాటలో మరో భారతీయ అమెరికన్

జీవితకాల నిషేధంపై..

కేంద్రం
వైఖరేంటి?

ప్రజాప్రతిసిద్ధుల కేసులపై సుప్రీంకోర్టు ప్రశ్న

సీబీబి, ఈదీ కేసుల స్థితిపై నివేదిక ప్రమ్మెంచి?

2 సార్లు సమయమిచ్చినా సమర్పించలేదు

జిస్టిస్ రమా ధర్మాసనం ఆర్ట్రెంటి

కేసుల సుట్టు పెంచింగ్ లైసిస్ ప్రాంతమంటల్లి

ప్రాంతమంటల్లి కేసుల విచారణ

స్వాయంభాగులు రెండేళు క్లేచెట్టి

బీటియో కాస్టాన్ న్యూసిల్ సదుపాయాలకు

తొలత కేంద్రమేంబుల్లి నిధులు సమకూర్చలి

అమికస్ క్యూటీ పాస్సాల్ విచారణ

కేంద్రం వాదనలు కూడా విటాం

అన్నట్టిస్ తర్వాత అంచాలిస్తం

సరోవర్స్ స్టోర్స్ న్యూయార్కస్ న్యూయార్కుని

స్వాయంభాగులు రెండేళు క్లేచెట్టి

స్వాయంభాగులు రెం

కలిపెనుకుంటారా అని గల్తి-బాట్టిన్నాన్ ప్రజలు వాకు
స్థానమీద మండిపడుతున్నారు. తమ భూభాగంమీద
ఏ విదమైన హక్కులూ లేని ఒక దురాక్రమణదారు జంతటి
దుస్సహస్రానికి ఒడిగడుతున్నందుకు స్థానిక నాయకులు, రాజు
కీయపక్షాలు నివ్వేరపోతున్నాయి. జమ్ముక్షేర్లో అంతర్జా
గంగా, అంతర్జాతీయ వేదికల్లో వివాదాన్పద ప్రాంతంగా ఉన్న
గిల్లిత్-బాల్టిస్థాన్కు పూర్తిస్థాయి రాష్ట్రపోదా ఇచ్చి, నవంబరు
15న ఎన్నికలు నిర్వహించడానికి పాకిస్థాన్ సిద్ధపడుతోంది.
సింధ్, పంజాబ్, బలూచిస్థాన్, శైబర్ ఫంక్షన్స్ నరసన ఐదో
ప్రావిన్సుగా దీనిని హస్తగతం చేసుకొనే పాక్ కుటుంబ భారతీ
తీవ్రంగా ఖండించింది. దొడ్డిదారిన ఆక్రమించుకున్న మా
ప్రాంతాలను తక్కణమే ఖాళీచేసి పొమ్మంటూ ఘాటుగా పోచ్చ
రికలు చేసింది.

ఎలువడతి, అటువంట ఆల్చనలకు తక్కణం స్వాస్తిచవ్యాలని
చూస్తూ ఊరుకొనేది లేదని భారత ఘాటుగా ప్రతిస్థందిం
చింది. గిల్గిత్ బాల్టిస్టాన్‌ను త్వరలోనే రాష్ట్రంగా మార్చియబోతు
నుట్టు పాక ఆర్టీచిఫ్ విపక్ష నాయకులకు తెలియజేసినట్టు

ପ୍ରେନ୍ ଫ୍ଲୁଟ୍

అనుమతించ పనుమార్పులకు బజం వశారు. అప్పటినుంచ దురాక్రమణలు వలసలు కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. అత్యది కుల ఆకాంక్షలేరకు ఈ ప్రాంతాన్ని మరో ప్రావిన్సుగా పాకిస్తాన్లో కలిపేసుకోబోతున్నట్టు ఇప్రూవ్ దాని స్వాతంత్య దినవేడు కల్లో ప్రకటించగలిగారంటే స్థానికేతరుల ప్రాబల్యమే కారణం.

నామమాత్రవు అధికారాలు, స్వేచ్ఛతో నడపడం తప్ప ఆక్రమిత కశ్మీర్, గిల్గిత-బాట్సాన్లను నేరుగా విలీనం చేసుకుంటే ఐక్యరాజ్యసమితిలో కశ్మీర్ను వివాదస్వద ప్రాంతంగా కొనసాగించగలిగే వీలుండడని పాకిస్తాన్కు తెలుసు. కనుకనే ఇంతకా

లమూ అటువంటి విపరితానికి పాక సాహసించలదు. అయితే, గత ఏడాది ఆగస్టులో నరేంద్రమాది ప్రభుత్వం 370 అధికరణను రద్దుచేసి, జమ్ముకశ్మీరును రెండు కేంద్రపాలిత ప్రాంతాలుగా భారతీలో కలిపివేయడం, షక్యరాజ్యసమితి తీర్మానాన్ని ఉపేక్షించడం చూసిన తరువాత, పాకిస్తాన్కు దైర్యం వచ్చిన ట్లుంది. గిల్గిత్-బాల్టిస్తాన్కు రాష్ట్ర ప్రతిపత్తి ఇవ్వడం అంటే జమ్ముకాశ్మీర్ వివాదాస్వద ప్రాంతం అన్న తన వైఖరిని పాకిస్తాన్ ఇక్కణ అంతర్జాతీయ వేదికల్లో వదులుకున్నట్టేనని కొందరి విశేషం. 370 అధికరణ రద్దు తెచ్చిపెట్టే అంతర్జాతీయ పర్యవ్హనాలను మన పాలకులు సరిగా ఉపాంచలేదన్న విమర్శలు అటుంచితే, భారత్ బాటలోనే తానూ నడుస్తున్నానని పాకిస్తాన్ ఇప్పుడు అనగలుగుతోంది. తెరవెనుకనుంచి పావులు కదుపుతున్న ఛైనా ఈ ఆటలో విశేషంగా లభ్యపొందనుంది. ‘ఛైనా పాకిస్తాన్ ఎకనామిక్ కారిడార్-సీపెక్’ ప్రవేశద్వారం గిల్గిత్. ఛైనా అధినేత ప్రతిష్టాత్మకంగా చేపట్టిన ‘బెల్ల్ అండ్ రోడ్ ఇనీషియేటివ్‌లో సీపెక్ అత్యంత కీలకమైనది. దాని భద్రత కోసం గిల్గిత్-బాల్టిస్తాన్ రాష్ట్రపోదాతో పూర్తిగా అధీనంలోకి తెచ్చుకో మంటూ ఛైనా ఎప్పటినుంచో పాకిస్తాన్ను పోరుతోంది. ఒక వైపు ఛైనా, మరోవైపు అప్పానిస్తాన్, ఉత్తరాన మధ్యసియాదేశాలు సరిహద్దులుగా ఉన్న ఈ ప్రాంతం వ్యాహోత్సుకంగా అత్యంత కీలకమైనది. ఇప్పటికే భారతీకు చెందిన విశాల భూభాగాలు ఛైనా నియంత్రణలోకి పోగా, గిల్గిత్-బాల్టిస్తాన్ విషయంలో పాక్ నిర్వహింతో ఛైనా మనకు మరింత చేరువగా వచ్చినట్టయింది.

పూర్వానుమతి గౌతమీ శిఖించుకున్ని కాచ్చో ప్రాణులు వ్యాధి వ్యాధి వ్యాధి వ్యాధి వ్యాధి వ్యాధి

వడం ఎందుకు? ట్రుంపు కాదు, బైడెన్ దూకుడు మీద ఉన్నాడనేసరికి, ఉత్సాహం వేసి, మళ్ళీ అది ఎంతవరకు నిజమో సందేహం కలిగి, బీబీసి సీఎస్‌ఎన్ ఫాక్టు తిరగేసి, పరవాలేదు, కానేషు ఆశపడవచ్చు అని సంబరపడడం ఎందుకు? ఏదో ఆనందం, ఏదో మారు తోంది. ఫేరెట్ టీము గెలుస్తోంది, అంతే. ఎందుకు ఆ టీముపై అభిమానం? ఇంకా రాలేదు, ఇంతా చేసి రాకనూ పోవచ్చును కానీ, ఏమి మారేను ఏమి మారేను బైడెను వస్తే? బరాక్ ఒబామా గిలిచినప్పుడు కూడా ఇటు వంటి పైరాగ్యంలోకి వెళ్లాము. అంచనాలకు తగ్గట్టుగానే ఆయన రోజులు గడిపేశాడు. అద్భుతాలేమీ చేయలేకపో యాడు. ఆరోగ్యసేవల బీమావ్యాపారుల ముందు చతికి లపడిపోయాడు. అయినా, సముద్రాల మీద యుద్ధానోకలకేమీ విరామం ఇవ్వలేదు. కొత్త కొత్త ‘ధూర్త’ నేతులను వేటాడడమూ అపలేదు. ట్రోన్ల వీరవిహారానికి అడ్డు ఆపూ లేకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు. ఇర్ణో కృష్ణ వీర్షా

పోతాడా? కనీసపు కోరికలే కదా ప్రపంచానికి ప్రజలకు ఉండేది? రోజుకొక్క మనిషిని తిని కడుపునింపుకొమ్మని బకాసురుడిని బతిమాలే ఏకవ్రక్తపురమే కదా లోక మంతు? నేతల మార్పిడితో తలరాతలు మారకపోయినా, భుజం మార్పుకున్నంత ఊరట, కొనప్రాణానికి కొత్తఊరి పిరి అందినంత ఆసరా. ఆ కాస్త తెరిపి కోసమే కదా, వేటు వేసినంత కనిగా ఓటు వేస్తారు!

బైడెన్ వచ్చినా మరెవరు వచ్చినా మారేదేమీ లేదని ముందే తెలియడం ఒక జ్ఞానం. ఆ జ్ఞానం బహు దుఃఖ దాయకం. మనశ్శాంతి ఉండడు. ప్రపంచం మరింత మరింతగా దుఃఖంలోకి దుర్మార్గంలోకి కూరుకుపోతున్న దని, అందుకు కారకులైనవారి చేతికి పగ్గాలు లేని పర మాధికారం లభిస్తూ ఉంటుందని మనకు తెలిసిపోవడం చాలా విషాదం. అప్పుడిక తక్కువ హింస కోసం, తక్కువ దుర్మార్గం కోసం మాత్రమే ప్రయత్నించగలం, నిరీక్షించ

ఊరులు వ్యవసాయాలు ఉన్నాయి. మాంతగా పాతాళంలో ఊరేగుతాయి.
 బహుళ మధ్య లాంటి అధికారమార్పిడుల మధ్య
 నుంచి, భ్రమాన్విత మహా పరిణామాల మధ్య
 నుంచి, ప్రతిరూపాల్లాంటి నాయకప్రతినాయకుల
 మధ్య నుంచి సన్నటి దారులను పరచుకుని
 భవిష్యత్తు ప్రయాణిస్తుందేమో!

విరుగుడు ఉంటుందనుకోవాలా? ఎంత కాదన్నా జర్నల్ లిస్టు కదా, అట్లా అరెస్టు చేయవచ్చునా? అతన్ని అరెస్టు చేసిన ప్రభుత్వం మాత్రం వోక్కమైనదా? - ఇన్ని ప్రశ్నలు, ఆశ్చర్యార్థకాలు ఆ వార్త చుట్టూ ముసురుకుం టాయి. భావప్రకటనా స్వేచ్ఛ ఉండాలి, పొత్రి కేయులు ఎవరైనా తిరుగులేని స్వేచ్ఛనే కోరు కుంటారు. దేశంలోని అనేకమంది స్వేచ్ఛను ఉద్దేశపూర్వకంగా వ్యతిరేకిస్తూ వచ్చిన ఆర్థబ్జెక్ట్ గోస్యామికి కూడా స్వేచ్ఛ ఉండడమే న్యాయం. అమెరికా అధ్యక్ష ఎన్నికల ఓటల్ లెక్కింపు రోజున అరెస్టు కావడం ఆర్థబ్జెక్టు కొంత అన్యాయమే. ప్రచారం తగినంత దౌర కలేదు. కానీ, బుధవారం నాడు కేంద్ర హోంమంత్రి, సమాచార మంత్రి ప్రజా స్యామ్యం గురించి, అక్రమ వేదింపుల గురించి మాటల్లాడవలసి వచ్చింది. ఆ ప్రకటన ఇచ్చిన సమయానికి వారిలో ప్రజాస్యామిక తత్వం తటిల్లున మెరిసి మాయమై ఉండాలి. గోస్యామి అరుపులకు, కేకలకు అడ్డుకట్ట వేసే వారు లేరా, రియా చక్రవర్తి అనే యువనటిని వేదించడమే ఉద్యమంగా సాగిస్తున్న ప్రసారాలను ఎవరూ ఆపలేరా? అన్న నిష్పాత ఒక పృష్ఠ వ్యాపించింది. గోస్యామి గురి తన మీద ఉండడంతో, మహోరాష్ట్ర శివసేన ప్రభుత్వం రంగం లోకి దిగింది. ఆర్థబ్జెక్ట్ సంగతి పక్కనవడితే, రకరకాల రంగాలలో బిజిపి ప్రభుత్వం చేస్తున్న జైత్రయాత్రను శివసేన ఎదుర్కొనడం ఒక వైచిత్రి. మమతా బెనర్జీకి మించి పరాక్రమించడం ఇంకా విశేషం. చిమ్ముచీకటిలో శివసేనను ఒక వెలుగుగా భావించవలసి రావడం ఒక ఆభాస. తక్కువ దుష్టులే తప్ప శిష్టులంటూ ఎవరూ లేరని ముందే అనుకున్నాము కదా?

నిష్పాత రవ్వ దావానలమవతుందని, అన్యాయం ఎప్పటికైనా కూలిపోతుందని, సత్యం ఎప్పటికైనా గెలు స్తుందని వినిపించే మాటలు నమ్మేవాళ్ల నమ్మువచ్చు. కానీ, బలమైనవి, నిర్దాక్షిణ్యమైనవి మాత్రమే గెలుస్తాయ న్నది ప్రస్తుత వాస్తవికత. ఈ పరమసత్యంతో సహజీ వనం సాధ్యం కాదు కాబట్టి, ఎండమావులను, ఆశాపాశాలను మనుగడకు ఆధారం చేసుకోవడం ఒక అవసరం. ఆశ తప్పేమీ కాదు. భ్రమ భగ్నమయినా నిరాశపడడమూ తప్పు కాదు. ఎప్పటికప్పుడు క్రీటించిపోయే విలువల మధ్య, ఉన్నంతలో మెరుగైన, నయమైన వాటిని ఆసరా చేసుకుని, ఆ మాత్రానికే ఒక విష్టపం చేసినంత లేదా చూసినంత సంబరపడడం మన అవసరం, మన ప్రారభం కూడా.

సమక్ష సరైన సమయం

అను విషయమై విధిద పక్కలో నెలకొన్న బిన్నాబిప్రాయాలను అటుంచితే, ఉద్యమం ఎప్పుడు ప్రారంభమైందనే దానికన్నా అది ఇప్పుడు ఏ స్థితిలో ఉండన్న అంశానికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వడం ఉత్తమం. కార్బూక, కర్బూక, విద్యార్థి, యువజనులను సంఘటితం చేయడం లోను, వలసవాద దోషించి వ్యతిరేకంగా వారిని ముందుకు నడిపించడంలోనూ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం నిర్వహించిన పాత్ర నిర్వహాదాంశం. స్వాతంత్య పోరాటంలో ప్రైవెక్షకపాత్ర పోషించిన పరివారం, నేడు దేశభక్తి పారాలను వల్లెమేస్తున్న సందర్భంలో ఈ చరిత్రకు మరింత ప్రాధాన్యం ఉంది.

లోతుల్లోకి వెళ్ళినప్పుడు అనేక సైదాంతిక సమస్యలు ఏంతో గంభీరంగా కనిపిస్తాయి. పార్టీ కార్యకర్మానికి సంబంధించి భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో నెలకొన్న సమస్య కూడ అలాం టిడే. దేశంలో ఇన్ని కమ్యూనిస్టు పార్టీలు, గ్రూపలు ఎందుకు ఉన్నాయి అన్న ప్రశ్నకు సులభ మైన సమాధానం ఏమిటంటే, దేశంలో పీడిత ప్రజలకు శత్రువె వరు? అన్న విషయంలో ఆయా పార్టీల మధ్య ఎకాబిప్రాయం లేకపోవడమే. పెట్టుబడిదారీ వర్గం దళారీ పాత్ర మాత్రమే పోషిస్తున్నందున సామ్రాజ్యవాదమే ప్రధాన శత్రువని కొందరు, సామ్రాజ్యవాదంతో తమ ప్రయోజనాల మేరకు రాజీపడుతూ, స్వతంత్రంగా వ్యవహరిస్తున్న గుత్త పెట్టుబడిదారీవర్గమే ప్రధాన శత్రువని ఇంకొందరు, మినహాయింపులు లేకుండా స్వదేశి, విదేశి, పెద్ద, చిన్న పెట్టుబడిదారీవర్గమంతా శ్రావిక వర్గానికి వైరి వర్గమేనని మరి కొందరు భావిస్తున్నారు. మరోవిధంగా చెప్పాలంటే ప్రధాన పోరాటం ఎవరిపైనన్న విషయంపైనే కమ్యూనిస్టు పార్టీలు నేటికే ఒక ఉమ్మడి అవగాహనకు రాలేకపోయాయి. ఈ ప్రధాన సమస్యకు అనుబంధంగా అనేక ఉప సమస్యలు ఉన్నాయి. అందుకే ఇన్ని గ్రూపలు. ఇటువంటి వ్యాపిక సమస్యలైనే ఎకాబిప్రాయం లేక ముక్కలు చెక్కలవ్వడం ఏవో కొన్ని పార్టీలు, గ్రూపలకు సంబంధించి కాక మొత్తంగా వామపక్క ఉద్యమ సైదాంతిక బలహీన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పురోగమనంపై నేడు సందేహాలు వ్యక్తం చేస్తున్నది కమ్యూనిస్టులు కాదు.

ఆర్థిక సంక్షోభాలు, అంతలేని నిరుద్యోగం, తీవ్ర అసమానతలు, పర్యావరణ విధ్వంసం తదితర పరిణామాల నేపథ్యంలో పెట్టుబడిదారీ ఆర్థికవేత్తలు, మేధావులే ఈ వ్యవస్థ మనుగడను శంకిస్తున్నారు. మరొమైపు మార్కెట్సు వ్యతిరేకులూ మార్కెట్ మైపు చూస్తున్నారు. ఇటువంటి సానుకూల పరిస్థితుల్లో భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం ఒక మెరుగైన కార్యాచరణను రూపొందించుకోవాలంటే, ముందుగా చేయవలిసింది విమర్శనాత్మకంగా సమీక్షించుకోవడమే.

అని నూచ్చుర్ది. వందలాది శ్రావికవర్గ ఉధండ నాయకులు, మేధావులను రూపుదిద్దిన ఉద్యమం నేడు ఇంతటి సైద్ధాంతిక గందరగోళంలో చిక్కుకుపోయి బలహీ నపడటానికి కారణాలను అన్వేషించడం ముఖ్యం. రఘ్యున్ విష్వవ సూర్యితో, వలసవాద వ్యతిరేక స్వాతంత్ర పోరాటంలో పురుడు పోసుకున్న కమ్మానిస్టు ఉద్యమం ఆ తర్వాత తనదైన సేతులత్త కారణకుమాని. పందానూ రూపొందించు అముద మృత్యులు నజమైన కమ్మానిస్టు ఉద్యమమని, మిగిలినవన్నీ మితవాద, అతివాద ఉద్యమాలేనని నిర్ధారించే పరిస్థితి. ఆచరణలో అత్యధిక శ్రేణులు వ్యవస్థను సమూలంగా మార్చే లక్ష్మిన్ స్వాదించడానికి బదులు వ్యవస్థ లోపలే మార్పులు తీసుకువచ్చే లక్ష్మిం దిశగా పయనిస్తున్నాయి.

కోలేక పోయింది. రఘ్వున్ విష్వవం పాత భారత ఉద్యమానికి స్వార్థానిని ఇవ్వడానికి పరిమితం కాలేదు. విష్వవ కార్యక్రమానికి సంబంధించి భారత ఉద్యమం రఘ్య మార్గదర్శకత్వాన్ని కోరే పరిస్థితి కూడ ఏర్పడింది. ఈ క్రమంలోనే కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ చీలికలకు బీజం పడింది. ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ కాలంలో తృతీయ ప్రపంచ దేశాలకు కృశ్చేవీ ప్రతిపాదించిన 'శాంతియుత సహజీవన విధానం' మరొక విపరిణామం. 90వ దశకం ప్రారంభంలో రఘ్యులో కమ్యూనిస్టు పార్టీ పాలన అంతం అయ్యేవరకూ ఏదో ఒక స్టాయిలో రఘ్వున్ విష్వవ ప్రభావం భారత ఉద్యమంపై కొనసాగు తూనే ఉంది. ఇదే విధంగా చైనా విష్వవ విజయమూ భారత వామపక్ష ఉద్యమాన్ని ప్రభూ వితం చేసింది. చైనా మార్గమా - రఘ్యు మార్గమా అన్న చర్చ నుంచి, చైనా చైర్చునే మన చైర్చన్ అన్న నినాదం వరకూ జరిగిన పరిణామాల క్రమం తెలిసిందే.

వ్యవసాయిక విష్వవం, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తీరుతెన్నులకు సంబంధించిన మౌలిక అవగాహన, ఒక దేశంలో సోషలిజం సాధ్యసాధ్యాలు, పార్లమెంటరీ పంథా - పరిమితులు, కార్బీకవర్గ అంతర్జాతీయత.. ఇటువంటి ఎన్నో మౌలిక అంశాల పట్ల భారత ఉద్యమంలో ఒక శాత్రీయ మార్కెట్సు అవగాహన ఏర్పడకపోవడానికి తగినంతగా మార్కెట్, అంశాలు చాలా పరిమితం, సారులో ప్రాధమికం. వందేళ్ళ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాన్ని స్వరించుకోవడ మంటే లోతుగా సమీక్షించడమే, దాని ఆదారంగా సరికొత్త కార్యాచరణను రూపొందించుకోవడమే. వందేళ్ళ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ ఆచరణ అనేక విజయాలను సాధించినప్పటికీ, ఇన్ని గ్రూపులను తయారు చేసి, ఉద్యమాన్ని ఇంతగా బలహీనపర్చడం వాస్తవం. అమెరికా, బ్రీటన్ వంటి పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో పైతుం మరోసారి పెద్ద ఎత్తున సోషలిస్టు భావజాలం (ఎన్నో పరిమితులు ఉన్న ప్పటికీ) ముందుకురావడం చూస్తున్నాం. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పురోగమనంపై నేడు సందేహాలు వ్యక్తం చేస్తున్నది కమ్యూనిస్టులు కాదు. ఆర్థిక సంక్లోభాలు, అంతులేని నిరుద్యోగం, తీవ్ర అసమానతలు, పర్యావరణ విధ్వంసం తదితర పరిణామాల నేపథ్యంలో పెట్టుబడిదారీ ఆర్థికవేత్తలు, మేదావులే ఈ వ్యవస్థ మనుగడను శంకిస్తున్నారు. మరోషైపు మార్కెట్సు వ్యతిరేకులూ మార్కెట్ శైపు చూస్తున్నారు. ఇటువంటి సానుకూల పరిస్థితుల్లో భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం ఒక మెరుగైన కార్యాచరణను రూపొందించుకోవాలంటే, ముందుగా చేయవలిసింది విమర్శనాత్మకంగా సమీక్షించుకోవడమే. అందుకే, ఇప్పుడు సమీక్ష కూడ ఒక కార్యక్రమమే.

తాము అనుసరించే పద్ధతులే ‘శుద్ధ’ సమాజ్య విధానానికి నిర్ణయించాలని అమెరికను విశేషిస్తారు.

ఇవ్వడు అమెరికా ఒక ఆదర్శ ప్రజా కాదో నాలుగు కారణాలు చెప్పవచ్చు. పు సంస్కారత సంబంధమైనవి కాగా కీయాల స్వభావానికి సంబంధించినవి. దుధమైనదీ, అదే సమయంలో అనేక లొను వునునా ‘అధ్యక్ష పాలనా విధానం’. శాసన,

ప్రజాస్వామ్య సమాజాలకు అమెరికా ఎందుకు ఆదర్శం కాదన్న కారణాల జాబితాలో మరో రెండు కారణాలను దోనాల్ల ప్రింప చేర్చారు. అక్కడి రెండు పార్టీల వ్యవస్థలోని దొల్ల తనాన్ని ఆయన పాలన బహిర్గతం చేసింది. ప్రధాన పార్టీలు రెండిటికి భావజాల ప్రాతిపదికలు, సంస్కారత గంభీరత కొరవడ్డాయి. ఏ అబ్యర్థికి ఓటు వేయాలనే విషయమై

స్థల మధ్య తరచు ఘుర్ణిలకు ఈ ది. పాలనలో పదే పదే ప్రతిష్టంభనలు సర్ స్టేపాన్ ఈ పరిణామాన్ని మరో దృష్టి అనలు సమయ అంతా అధ్యక్ష పాలనా ఆయన సిద్ధాంతీకరించారు. ఆ విధానం ఇంచ్యం చేస్తూ సంకీర్ణాలకు అవకాశమివ్వదు. జంలోని వైవిధ్యాలన్నీ పాలనా వ్యవస్థలో అలాగే అధికారాన్ని పంచుకునే ప్రక్రియకు రీండి. అమెరికా అధ్యక్ష పాలనా విధానం తీస్తుంది. ఒక రాజకీయ వ్యవస్థలో వీటో క్యువగా ఉంటే సమాజంలో అసమాన ఉంటాయని ప్రొఫెసర్ స్టేపాన్ ప్రతిభావము. ఈ కారణాల వల్లే అమెరికా అధ్యక్షాన్ని అనుసరించడానికి దక్కిణ అమెరికా, యూనియన్ దేశాలలో జరిగిన ప్రయత్నా ఫలమయ్యాయని ఆయన పేర్కొన్నారు. యౌమ్య నమూనాలోని రెండో అంశం, నం. అమెరికాలో ప్రతి అధికారమూ, గా ఇష్టని పక్కంలో, రాష్ట్రాలకే ఉంది. వర్షపూణిలో కూడా ఈ అధికారాలను యొచ్చాడు. ఎవరు ఎప్పుడు ఎక్కుడ ఏ విధంగా ఘయమై ప్రతి రాష్ట్రానికి సొంత నిబంధ తేకాదు, ఓట్లను ఎప్పుడు లెక్కించాలీ, ప్రకటించాలి అనే విషయమై కూడా త నిర్ణయమే తీసుకుంటుంది. అమెరికా శాశ్వతయమైనప్పటికే ప్రతి రాష్ట్రమూ తమ అంత జాగరూకతతో కాపాడుకుంటున్నాయి.

ఓ రెండు పార్టీల వ్యవస్థ నిజమైన స్వేచ్ఛ నివ్వడం లేదు. ప్రస్తుత అధ్యక్ష ఎన్నికలలో డెమోక్రాటిక్ పార్టీ అభ్యర్థి జో బైడెన్ విజయం సాధించినప్పటికే ఆయన వాస్తవంగా ట్రంప్ కు నకలు మాదిరిగానే వ్యవహారించడం భాయం. కాకపోతే ట్రంప్ లా కటువుగా వ్యవహారించకపోవచ్చు. ఇక రెండో కారణం, అమెరికాలో ప్రజాభిప్రాయం ఎంత చపల చిత్తమైనదో, ఎంత తెలివితక్కుమైనదో, ఎంత తేలిగూ అనుకూలంగా మలచుకోవచ్చే గత నాలుగేళ్ళ కాలంలో పలుమార్లు రుజువయింది. ప్రపంచపు అత్యంత శక్తిమంతమైన మీడియా తనను ఎన్నిసార్లు తప్పపట్టినప్పటికే ట్రంప్ తన ధోరణినే కొనసాగించి ప్రజల ఆమోదాన్ని పొందగలిగారు. సమాజ వ్యవహరాలలో సత్యం పరిధివిల్లగలదనడానికి వాక్సాన్సాతంత్రం అతి స్వల్ప భరోసాను మాత్రమే ఇవ్వగలుగుతుంది. అమెరికాతో పాటు ఈ పారాన్ని నేర్చుతున్న దేశాల జాబితా చాలా పెద్దది. ఆ జాబితాలో భారత్ కూడా ఉండని మరి చెప్పాలా?

ఒక కొత్త ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతం కోసం ప్రపంచం నిరీక్షిస్తోంది. ఈ లోగా అమెరికా నేత్తుత్వంలోని ప్రజాస్వామ్య నమూనాను మనం ధ్వంసం చేయాలి. ఏ గుత్తాధిపత్యాన్ని కూల్చివేసినా సంతోషం సమకూరుతుంది. ఆ ఆనందం మన లను స్వరైన పథంలో ముందుకు నడిపిస్తుంది. ప్రజాస్వామ్య నమూనా అంటూ ప్రత్యేకమైనది లేదు. పరిపూర్ణ ప్రజాస్వామ్యన్నానికి బంగారు బాట అనేది కూడ ఏదీ లేదు. ప్రజాస్వామ్యం ఒక ముళ్ళబాటలో యాత్ర. మీరు ముందుకు సాగుతూ మీ దారిని మీరే సుగమం చేసుకోవాలి. డోనాల్డ్ ట్రంప్ అమెరికా విషయంలో ఇది ఎంత నిజమో నరేంద్ర మోదీ భారత్ విషయంలోనూ అంతే నిజం.

అమెరికా: ఆదిత్య ప్రజాన్యమ్యమ్మెనా?

నేకులను అమితంగా కలవరపరుస్తోంది.
కరోనా వైరస్ మహామార్గిని అరికట్ట
డంలో మహో అసమర్థంగా వ్యవహారిం
చడం ద్వారా సంపన్న, వర్ధమాన దేశాల
మధ్య వ్యతాయాసాలను త్రుంపే చెరిపివే
శారు. ఎన్నికల ముందు సుప్రీంకోర్సు
న్యాయమూర్తి ఒకరిని నియమించ
డంలో ఆయన అనుసరించిన తీరు
అత్యున్నత న్యాయవ్యవస్తలో నియామ
కాలు అపవాధులకు అతీతమేమీ కావని
స్పష్టం చేసింది. ‘బ్లూక్ లైవ్స్ మ్యాటర్’ ఉద్యమం అవే
రికా సమాజంలోని కరడుగట్టిన జాత్యహంకార ధోరణి
బహిర్గతం చేసిన తరుణంలో శ్వేతజాతి దురహంకా
యన ఎలాంటి దాపరికం లేకుండా మధ్యతునివ్యడం
ప్రజలను దిగ్రాఘంతి పరిచింది. అమెరికా అధ్యక్ష
ఎన్నికలపై సకల దేశాల ప్రజలూ శ్రద్ధాసక్తులు
గా చేయడం ద్వారా అమెరికా ఎన్నికల వ్యవస్తలోని
న లోపాలు, హీనమైన లొసుగులు ప్రపంచం దృష్టికి
చేసిన మనత కూడా త్రుంపేదే. ఎన్నికలను ఎలా ని
లి, ఓట్ల లెక్కింపు, ఫలితాల ప్రకటన సత్యరమే ఎలా
ను విషయాలకు సంబంధించి భారత్ నుంచి అమె
ర్యుకోవల్సింది ఎంతైనా ఉండని స్పష్టంగా చెప్పవచ్చు
రకు నేను ప్రస్తావించిన వివిధ అంశాల సారాంశాన్ని
స్థాను. అనేక ప్రజాస్వామ్య దేశాలలో అమెరికా కూడా

■ ମାତ୍ରମେ ମାତ୍ର

నాత్మక రాజనీతిశాస్త్రంలో ఆయన గొప్ప పండితుడు. తన జీవిత చరమాంకంలో స్వదేశం అమెరికాను ఒక తులనాత్మక దృక్పదంతో అధ్యయనం చేయడం ప్రారంభించారు. వామపక్షీయుడు కాకపోయినా వామపక్ష మేదావుల వలే అమెరికా పెట్టుబడిదారీ విదానాన్ని నిశితంగా విమర్శించారు. ప్రాఫెసర్ స్నేహాన్ నికాణైన అమెరికన్. ఉదారవాద ప్రజాస్వామ్యవాది. ట్రింప్ రంగంలోకి రావడానికి చాలా కాలం ముందు నుంచే ఆదర్శ ప్రజాస్వామ్యనికి అమెరికాను ఒక సమున్నతఁగా చెప్పడానికి వీలులేదని ఆయన గట్టిగా అభిప్రారు ప్రస్తుతాన్ని వుగించడా ప్రజాస్వామ్యాన్ని కగిలేగా

అ. ప్రమాద స్విమరలు, ప్రమ స్విమరలు అని ఆయన తేల్చి
మెరికా నమూనా నిరుపయోగమని ఆయన తేల్చి
తో నేను సంపూర్ణంగా ఏకీభవించాను. సంపన్న
య్య దేశాల ప్రజాస్వామిక వైతిక నిష్టారై నాకు మొదటి
నేక సందేహాలు ఉండేవి. అయితే స్నేహాన తెలుసు
తాన్ని విశాల ప్రపంచానికి తెలియజేయడంలో నాకు
అవరోదాలు అన్ని ఇన్నీ కావ. ఎందుకంటే ఈ ప్రపం
నేక ప్రజాస్వామ్య దేశాలలో అమెరికా ఒకటి
మాత్రమే అని ప్రపంచం ఎట్టకేలకు
తెలుసుకున్నది. ఆ దేశ ప్రజాస్వామ్యానికి
నొనిడిక చక్కిపోతాల్సాయి, కీ ల్సాయి, గ్లోబ్సీ

టుంప్ రంగంలోకి వచ్చిన తరువాత నా కర్తవ్యాపాలన సులభతరమయింది. ఇప్పుడు అమెరికా ఒక ఆదర్శ ప్రజా స్వామ్యం ఎందుకు కాదో నాలుగు కారణాలు చెప్పవచ్చు. వీటిలో మొదటి రెండు సంస్కారత సంబంధమైనవి కాగా మిగతా రెండు రాజకీయాల స్వభావానికి సంబంధించినవి.

మొదటిది: సుప్రసిద్ధమైనదీ, అదే సమయంలో అనేక లొన గులు కలిగినదీ అయినా ‘అధ్యక్ష పాలనా విధానం’. శాసన,

